

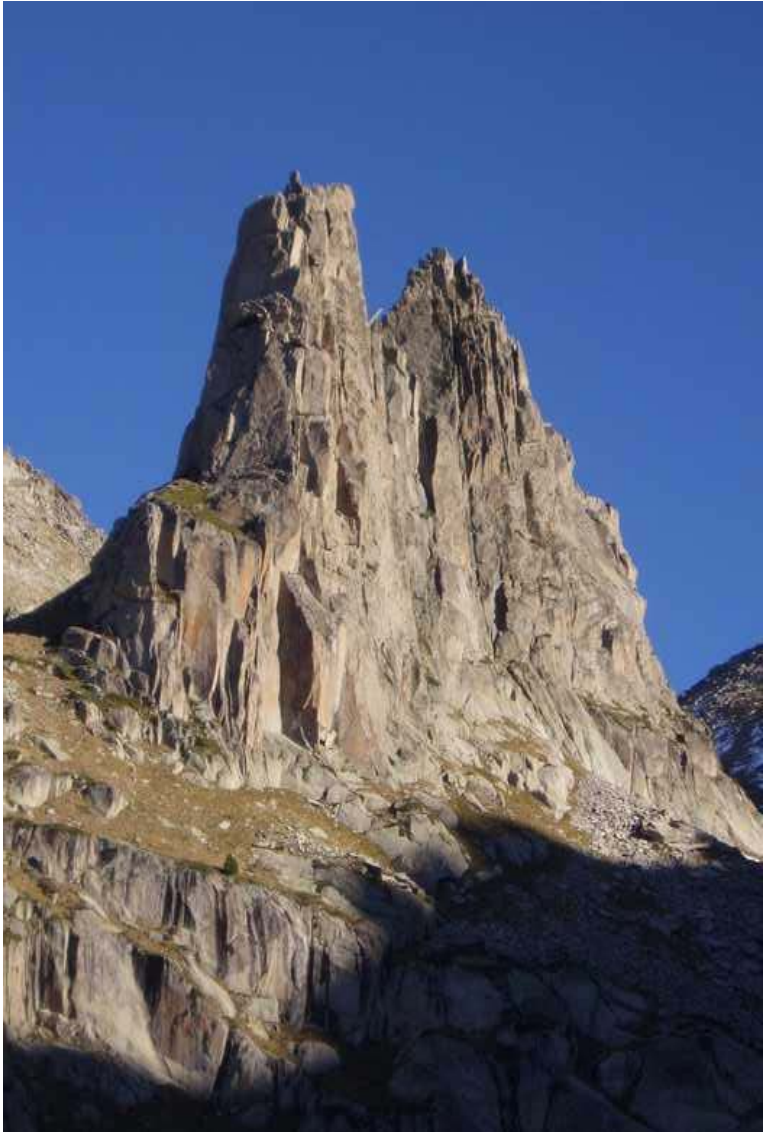

Butlletí Informatiu Maig 2007

Pl. del Pi, 5
08002 Barcelona
E-mail: aec@aec.cat

Pl. St. Josep Oriol, 2 principal (accés)
Tel. 933024529
web: www.aec.cat

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Agulles d'Amitges, amb la cara sud de la petita a primer terme

Moviment de socis del mes de març

ALTES

Joana Sánchez
Gemma Flaquer
Jordi Clop
Assumpció Transachs
Antoni Laudo
Antoni Codina
Munir Codina
Alicia Fuentes

Eva de Lera
Babin Olano
Oriol Janer
Marc Janer
Halime Sepassipour

*La nostra més cordial benvinguda
i el desig d'una ben profitosa es-
tada a l'Agrupació.*

Nou servei als socis

Ja tenim a disposició de tothom que ho necessiti un ordinador connectat a internet per fer consultes i també, amb diferents lectors per veure fotos. El trobareu situat a la Sala de Mapes de la Secció SEAM.

Abans de llençar qualsevol aparell electrònic o elèctric, consulteu a Secretaria l'aprofitament per l'Agrupació o per algun altre soci. Podríem començar a treballar la idea d'un **mercat d'intercanvi** entre els socis, per ajudar a allargar la vida útil d'alguns aparells i millorar el seu reciclatge. Ens ajudarem tots plegats a no ser tan consumistes.

Belles Arts Ferran

**PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA**

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 Telèfon i fax
93 302 38 98

Editorial

El passat dia 28 de març celebràrem l'Assemblea General Ordinària que cada any es realitza per fer balanç de la marxa de l'entitat.

Varem poder confirmar que l'Agrupació està aguantant força bé tots els nous reptes que es varen plantejar a l'Assemblea de la tardor del 2005.

Algunes de les activitats iniciades a l'any passat, es consoliden totalment aquest any. Voldríem destacar la **Secció de Caiac** i **l'Escola Glacera**. També hem de fer esment de l'acceptació del **Programa de nouvinguts** per part de tots els socis, els voluntaris i les institucions públiques i privades amb els que treballem.

Econòmicament, l'entitat ha afrontat l'augment de despesa controlant el dèficit i aquest any es planteja un altre repte, generant un petit benefici.

Va tenir protagonisme el tema del local i es va informar àmpliament de les ofertes que hem rebut, fins ara, sobretot dels espais al **Mercat Municipal de la Sagrada Família**, amb el nou Centre Cultural que s'ha creat al seu voltant.

No ens han de fer por els canvis. Ha estat una tradició de moltes entitats i de molts anys venir a Ciutat Vella per oferir els nostres serveis a tota la ciutat. Aquesta centralitat que l'hem exercit durant els darrers 74 anys, només té una part negativa que no hem sabut consolidar un espai propi. A l'apartat positiu, l'Agrupació Excursionista està entre els 10 centres de Barcelona amb més nombre de socis, molt per sobre de clubs i agrupacions que potser tenen més anomenada.

Estem demostrant que amb les noves activitats sabem captar socis i que les inevitables baixes es van compensant amb nous amics, inclús d'edats molt més joves que garanteixen el futur de l'entitat.

Les decisions que haurem de prendre en els futurs mesos, seran la clau de volta d'un edifici que l'hem d'anar fent gran amb la participació i col·laboració de totes i tots.

Us convidem que amb la il·lusió d'aquest nou repte hi afegim

la voluntat de pertànyer a una entitat a on hem sabut trobar els valors per exercir el nostre temps de lleure, en plenitud i fent nous amics.

Només sabem fer això i continuarem fent aquesta tasca a on estiguem i, amb els canvis que vindran, trobar les oportunitats que es mereix l'Agrup.

Revetlla de Sant Joan

23 i 24 DE JUNY

Aquest any, al coincidir la Revetlla de Sant Joan en dissabte, us proposem celebrar-ho tots junts. Hem escollit el Refugi de la U.E.C. a La Molina, on podrem fer una bona festassa. Els preus son els següents:

PENSIÓ COMPLETA (sopar, revetlla amb coca i cava, dormir, esmorzar i dinar)

SOCIS	40 €
SOCIS ON LINE	43 €
NO SOCIS	46 €

MITJA PENSIÓ (sopar, revetlla amb coca i cava, dormir i esmorzar)

SOCIS	30 €
SOCIS ON LINE	33 €
NO SOCIS	36 €

Esperem que us animeu i us apunteu a l'Agrup, al taulell d'anuncis o bé per telèfon.

Places limitades a 60 persones. Ja som 15 persones

Inscripcions i pagament abans del dia 30 de maig a Secretaria

SECCIÓ DE CULTURA

Mostra d'Entitats de Ciutat Vella

Dissabte dia 5 de maig

De les 10 del matí fins a les 8 del vespre

Per primera vegada ens hem afegit en aquesta mostra que convida només a 100 entitats de les més de 600 que hi ha en el districte de Ciutat Vella.

Estarem en un lloc privilegiat al costat de la carpa de l'Ajuntament i creiem que val la pena d'anar-hi.

Demanem la col·laboració de les diferents seccions per oferir una ampla mostra de les activitats de l'Agrupació.

Tothom que aquell dissabte vulgui passar una estona per la mostra ens pot dir quanta estona hi podrà col·laborar trucant a secretaria.

Excursió Cultural per Ciutat Vella

Dissabte 26 de maig

Darrera oportunitat per fer aquest recorregut que han fet, en les seves edicions anteriors, quasi 40 socis i no socis de l'Agrupació.

Sortirem a les 10 del matí des de la Font de Canaletes. Fent el següent itinerari:

- Visitarem el "Restaurant sota el mar"
- Entrarem al "Jardí Secret"
- Identificarem una casa de l'any 1400
- Pujarem a la muntanya més alta de Barcelona
- Viurem el Barri de la Ribera
- Visitarem "l'església del mar"
- Després anirem a dinar tots junts a la teulada d'un edifici emblemàtic, per veure tota la ciutat i el port vell.
- Tornant de dinar ens passejarem per Barcino.

Preu de l'activitat pel soci: 20€ (**inclou el dinar amb dos plats per escollir**). No soci 22 €

Places limitades a 20 persones. Inscripció a Secretaria T. 93 302 45 29

Desets, coves i volcans

(un recorregut per les illes de Fuerteventura, Lanzarote i Lobos)

DIMARTS 22 DE MAIG A LES 8 DEL VESPRE

CONFERÈNCIA – PROJECCIÓ

a càrrec de JOAQUIM MONTORIOL catedràtic de geologia de laUB

Les diferències climàtiques entre les diverses illes de l'arxipèlag canari són extraordinàries: n'hi ha prou amb citar que la pluviositat a Tenerife i La Palma supera els 1000 mm. anuals, mentre que a Fuerteventura i a Lanzarote no arriba als 200 mm. anuals. Tres factors hi contribueixen: la seva situació respecte a l'Oceà Atlàntic i al continent africà, els vents alisis i les seves considerables diferències d'altitud. Tota l'illa de Fuerteventura és un desert, en el qual les poblacions de l'interior no són més que petits oàsis. Hi trobem camps de dunes espectaculars que donen al paisatge un ambient saharià (hi ha que dir, no obstant, que la sorra, contràriament al que diuen les guies turístiques, no prové del desert africà sinó que és d'origen local).

L'illa de Lanzarote presenta els paisatges volcànics més impressionants de la Terra; per veure quelcom més espectacular hauríem d'anar a la Lluna (això ho afirmo després d'haver dirigit, des del 1961 al 1965, una campanya d'estudi de coves volcàniques a nivell mundial). A les grandioses colades de lava que s'estenen per l'illa s'hi desenvolupen coves de grans magnituds; recordem que una d'elles, fou en el seu moment, el rècord mundial de longitud i el rècord mundial de profunditat en cavitats volcàniques.

I no oblidem la petita illa de Lobos, situada entre Lanzarote i Fuerteventura, que presenta unes formacions volcàniques molt curioses: els spatters freàtics.

Pessebre

Un any més, hem anat a retirar el pessebre, que aquest any el teníem al Priorat, al cim de la Roca Corbatera.

En Pere III i la Joana, en Josep Montagut i la Pilar i en Joan, a poc a poc i amb alegria, hem arribat al poble d'Albarca. Provem d'anar amb el cotxe a cercar la pista que puja fins el Pla del Grau Gran. Tenim la sort que la barrera és oberta, perquè fan obres a l'ermita de la Mare de Déu del Montsant.

Arribats al Pla, deixem els cotxes i en Pere es queda de "guardià". Els altres quatre tirem muntanya amunt. Des d'aquí veiem cap el cim els arbres de color blanc. Que bonics, estan florits! Nassos, quan hi arribem, veiem que estan plens de gebre! L'espectacle és meravellós, però fa un fred de mil dimonis i un vent que tomba. Un cop arribats al cim, tenim estones de sol i algun núvol. La vista als quatre costats és neta i esplèndida, fins i tot es veu la mar Mediterrània.

Desclavem el pessebre, que està ben gebrat. Quasi sense tacte als dits, fem la feina el més ràpid possible. Abans hem fet la foto de record, i ràpid camí avall, perquè el cos reaccioni i entri en calor.

La Pilar i la Joana són les que baixen el pessebre al coll, ja que diuen que nosaltres ja hem treballat prou desclavant-lo. I així, a poc a poc, retornem als cotxes, on trobem el Pere mig gelat, com nosaltres. La temperatura a les 12,40 és d'un grau, a part del vent que tomba.

Col·loquem el pessebre ben estacat al cotxe i marxem pista avall, en direcció de nou a Albarca.

Un cop som ja a la carretera asfaltada, anem en direcció a Scala Dei i Gratallops, a la recerca d'un bon dinar que ens tregui el fred del cos.

Al restaurant La Cassola de Gratallops ens espera una escudella calenta de campionat, que tots repetim el plat, el segon, les postres, el cafè i el vi del Priorat, que les ampolles es buidaven soles.

Cap a les 5 de la tarda, de nou al cotxe i marxem camí de Barcelona i

Aspecte gelat del pessebre al retirar-lo del Montsant el 20.03.07.

Foto: J. Montagut

de Vilanova, amb la feina ja feta.

Gràcies a tots els que m'ajuden any rere any, i un record per el Romà, que està fotut i esperem una total recuperació, perquè sempre ens ha acompanyat. Repeteixo, gràcies a tots i fins el proper 24 de novembre.

Joan Dilla

Extracte de les notes deixades al llibre-registre del pessebre:

- En Ramóm i la Lourdes han pogut arribar a aquest lloc tan meravellós, acompanyats de la seva goseta. Visca Catalunya. 27.XI.06.
- Realmente, sí, esto es un sitio maravilloso espero que por miles de años más, sigan habiendo siempre sitios como este en el mundo. ¡Paz y no guerra!. Ingle y Miguel. 28.XI.06.
- Visca Catalunya! I visca la muntanya!. Que per molts anys puguem seguir venint. Ànims i una salutació a tothom! Roser i Gerard. 3.XII.06
- Quin fred que fa estic congelada, però ha valgut la pena pujar! Roser de Reus. 9.XII.06
- **Associació Excursionista Catalunya de Reus. Sanromà i altres firmes. 17.XII.06**
- Som 5 vallencs. Em pujat a la Corbatera en un dia de neu i fred, pujant pel grau dels tres graons i baixant pel grau del Montsant. Apa, adéu que fot un aire que talla. Varies firmes. 24.XII.06
- Fa molt fred i vent, però el dia és meravellós. Bon any a tots i especialment per la Pili. Firma il·legible. 30.XII.06.
- Hem trobat un pessebre molt net i preciós. El paisatge és meravellós com sempre. Ramon. 31.XII.06
- Hem tornat a començar l'any a dalt de la Roca Corbatera i un cop més sortirem esventats d'aquí dalt. Varies firmes. 1.I.07
- Del Montseny al Montsant amb aquest vent tornarem volant. Elisabet i altres. 4.I.07
- El 6 de gener de 2007 varem pujar en Johanues i Susan de Frankfurt (Germany)
- Quina sort poder veure el sol. Records des de Lleida. Alexandre. 14.I.07
- Acabem de decidir que el proper any anirem a cercar el pessebre al proper pic on decidíu ficar-lo. Si us plau, quan sapigueu la propera destinació, envieu-me un correu si no us sap greu. Gràcies i salut. Alexandre. **Difícil de complaure't si no ens dones l'adreça!**
- Una vegada més, tot ple de xatarra i ciment, suposa que aquells que

la col·loquen (pessebristes), en venir a aquest indret, potser enyoren el ferro i el formigó dels llocs on viuen. Dieu que el lloc és molt bonic, que el paisatge, que si mil parrafades! però si no es pot veure el paisatge amb tot el que hi heu clavatl. Em fa gràcia quan dieu: respecteu el pessebre itinerant ... i vosaltres, que respecteu algo del Montsant? perquè no us fiquen els pessebres al jardí de casa? Montsant lliure i net!! Xavi. Les Gunyoles.

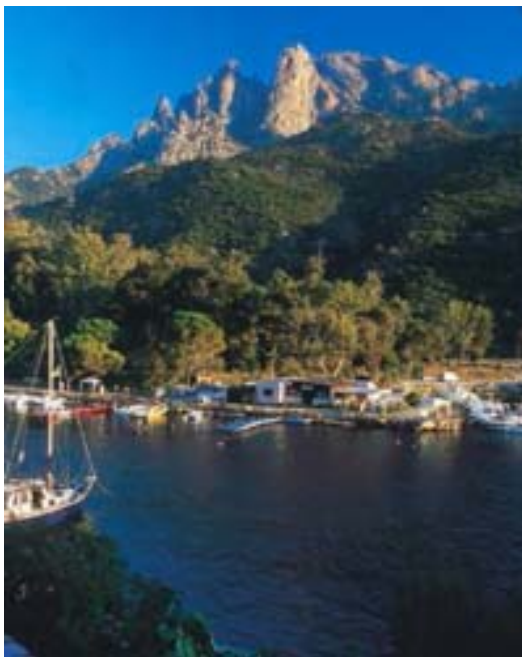
- De part d'una colla molt activa que el diumenge volen saber quan de vent fa. Molt contents de part de tots. Riudonencs actius i també de la terra ferma. 25.II.07
- La meua primera excursió al Montsant ha sigut molt xula. Natalia. 4.III.07.

Propostes de viatges i campaments per l'estiu de muntanya

Campament a l'illa de Còrsega per l'agost

Pel nombre d'inscrits sembla que aquest any es farà el Campament a l'illa de Còrsega, durant la primera quinzena d'estiu. Ja som 10 persones

Marxarem al dia 7 d'agost i tornarem el dia 21 d'agost. Preu del Ferry per cotxe i dos persones 352€ anar i tornar des de Niza. El preu del càmping són els mateixos que aquí.

Camí Català de Sant Jaume

(grup dissabtes)

FINAL DEL TRAM CATALÀ

Els propers dies 12 i 13 de maig tots els pelegrins acabarem el primer objectiu que ens hem proposat:

Arribar a Alfarràs frontera amb l'Aragó

Programa d'activitats:

Dia 12 de maig

- Sortida de Barcelona a les 8 del matí des de Plaça Catalunya per arribar a Balaguer cap a les 10
- Visitarem l'església del Sant Crist.
- Caminarem fins a Castelló de Farfanya, uns 10 Km.
- A les 3 de la tarda anirem a dinar i després acabarem de visitar Balaguer
- Marxarem cap el Monestir de les Avellanes que visitarem i ens quedarem a dormir.
- Visitarem el Monestir i prepararem el sopar.
- Al vespre: sortida nocturna

Dia 13 de maig

- A les 8 del matí esmorzar
- Farem els darrers 14 Km. fins Alfarràs.
- Gran festassa i dinar

Tenim 40 places reservades a l'autocar i al Monestir de les Avellanes. Si som aquesta quantitat farem un sorteig per regalar una placa entre tots els participants.

Preu per a dos dies: autocar + allotjament en el refugi del Monestir + 1 esmorzar + 2 dinars: Soci: 85€. Preu no soci: 95€. No inclou el sopar del dia 12 que el comprarem i el farem en el refugi del Monestir.

Més informació a Secretaria T. 93 302 45 29

aec@aec.cat

www.aec.cat

Camí Català de Sant Jaume

(grup diumenges)

Propera sortida dia 27 de MAIG:

SANT JAUME DE PALLAROLS –LA CORULLADA

Sortida a les 8 del matí des de Plaça Catalunya (Banc d'Espanya)

Data màxima d'inscripció: 21 de maig

Preu Soci: 22 € No soci: 25 €

Sortida a la Gallina Pelada (Serra d'Ensija)

Diumenge 20 de Maig

Lloc de trobada: Estació RENFE de Fabra i Puig (Meridiana Fabra i Puig)

Hora de sortida: 1/4 de 8 per sortir a 2/4 de 8 en punt

Transport: Vehicle particular, Barcelona, Berga, Saldes, Coll de la Trapa Pleta de la Vila

Intendencia: Esmorzar a peu de cotxe i dinar al Refugi d'Ensija de baixada

Equipament: Roba còmoda, protector del vent i calçats amb botes

Desnivell: 730 m.

Dificultat: Ascensió fàcil i ràpida al punt culminant de la serra d'Ensija. Per la seva boscosa vessant nord. Camí força fressat però costerut. Els principals atractius d'aquesta ascensió son els rasos herbats en la part

alta del massís i les magnifiques vistes panoràmiques sobre l'Alt Berguedà i especialment del Pedraforca. Durada de la sortida entre 2 h i 2h. ¼ en la pujada i 1 h. ¾ de baixada.

Detalls: A l'Agrupació el dijous dia 17 de Maig. Vocal Manel Navarro 93.302.45.29 – 93.456.82.57

MAIG

Dia 2

JUNTA

Reunió

Dia 3

GLACERA

Curs d'Excursionisme

Dia 5

JUNTA

Mostra d'Entitats del Districte de Ciutat Vella. Tot el dia.

Dia 9

GLACERA

Monogràfic d'Alpinisme

Dia 12 i 13

INFANTIL

Sortida de 2 dies

MUNTANYA

Camí de Sant Jaume de Balaguer – Alfaràs. Dormirem al Monestir de les Avellanes.

CAIAC

Curs d'iniciació a aigües braves

Dia 19 i 20

CAIAC

Descens del riu Orb

MUNTANYA

Ascensió a la Gallina Pelada

MUNTANYA

Marxes a cavall Camí dels Bons Homes. Activitat de 2 dies

Dia 22

CULTURA

Conferència del professor Montoriol

ASSEGURANCES

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

TELF. 93 319 06 72

PINO I CATA

De franc per a tots els socis de l'AEC

Dia 26 i 27

CULTURA
MUNTANYA

Excursió cultural per Ciutat Vella
Camí de Sant Jaume (diumenges) . Cer-
vera - Tornabous

Avanç de juny

Dia 5

JUNTA

Reunió

Dia 10

MUNTANYA

GR de la Costa de Cap de Creus a Cada-
quès. Sortida amb autocar.

Ascensió al Puigpedròs. Sortida de 2 di-
es.

BTT

Ascensió a Sant Jeroni. Dificultat Alta.

CAIAC

Curs d'iniciació al Caiac de Mar.

Durant aquest mes farem la Diada del soci i ho comunicarem en el proper butlletí.

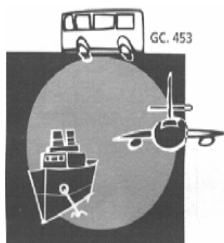
Dies 23 i 24

CULTURA

Revetlla de Sant Joan a La Molina

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat

Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

ATBE
Assessors
Tècnics de
Viatges, s.a.

Bitllets avió, tren, vaixell.

Reserves hotels, apartaments i albergs.

Viatges de grups, a mida i organitzats.

Viatges d'aventura i trekking.

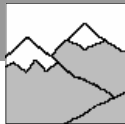
Lloguers d'autocars, cotxes, furgonetes.

Especialitat en turisme fluvial

etc...

Av. Madrid 118 Telf: 93 491 16 91 Fax: 93 491 16 07 e-mail: ramon.canyelles@atbe-viatges.com

ATENCIÓ ESPECIAL PER ALS SOCIS DE L'A.E.C.

Propostes de viatges i campaments per l'estiu de muntanya

Parc Nacional dels Alts Tatras a Eslovàquia

Aquesta és una proposta molt interessant per a tot aquell que vulgui gaudir d'un dels conjunts d'espais naturals més importants d'Europa, situats a la part més septentrional de la serralada dels Càrpats.

És una proposta **per a 14 dies** dormint en cases rurals (casa Tatra).

Visitarem, acompanyats de guia, el parc pujant fins alçades de 2.400 metres (Furkotský) i caminant de 5 a 7 hores diàries passant per llacs i cascades, travessarem barrancs equipats amb escales i passarel·les i podrem fer descens amb canoa. Les excursions es complementen amb visites culturals als monuments de la regió de Spiss i la capital Bratislava, al costat del riu Danubi.

Les aproximacions al Parc i a les diferents excursions les farem en cotxe tot terreny, microbús i tren i en el preu no estan incloses les visites culturals. El preu inclou l'avió fins a Bratislava, desplaçaments, règim de mitja pensió i picnic al migdia i el guia de muntanya.

Preu per soci: 990€. Preu per no soci 1090€. Preu per soci on-line: 1080€. Per a grups mínims de 6 persones.

Trekking per l'illa de Palma (Canàries)

Darrers dies d'agost

Us presentem un altre alternativa que creiem pot complementar l'oferta de sortides per aquest estiu.

La illa de La Palma, reserva de la Biosfera des de l'any 2002, és la més verda de totes les illes Canàries i a on es troba rius i salts d'aigües com si estiguéssim a la regió dels Alps. Si a aquestes característiques si afegeix que el seu origen és volcànic, els paisatges esdevenen molt diferents als que estem acostumats. La darrera erupció es va produir els anys 70 i la va fer créixer cap al sud.

SECCIÓ DE MUNTANYA

El programa que us oferim és per a 7 dies dormint amb hotel a la capital Santa Cruz, en règim de mitja pensió. Sortint de Barcelona entre els dies **20 a 23 d'agost** i tornar set dies més tard.

Domina la illa la “Caldera de Taburiente” de 28 km. de diàmetre i de 2.426 m. d'alçada. Les 6 excursions que farem seran molt

variades i ens ajudarà a conèixer i viure al mig de la diversitat botànica de l'illa. Per ara et presentem 5 recorreguts variats que malgrat la seva llarga extensió la majoria els farem de baixada. Depenent de les característiques dels membres del viatge, afegirem la sexta excursió per complementar els 6 dies d'estada a l'illa.

Ruta 1. De “Santa Cruz al Mirador de La Concepción”. Volta circular per damunt de la capital per estirar les cames i preparar-les pels següents dies. 6 Km. 550 m. de desnivell. 3,30 hores de caminar.

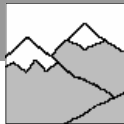
Ruta 2. Caldera de Taburiente (Parc Nacional) al Barranco de las Angustias. Pujada en vehicles 4x4 fins al Mirador de Los Brecitos per anar fins a la cascada de La Fondada de més de 100 metres d'alçada. Baixant cap la “playa de Taburiente” i pel “Barranco de las Angustias” i visitar la cascada de colores. Ens podrem banyar en el riu que travessarem. 15 Km. Desnivell 1.200 – 1.000 m.

Ruta 3. Roque de los Muchachos 2426 m. fins al mar a Time 20 Km. I fins a Tzacorte amb platja de sorra negra 23 Km. Desnivell 2380 m.

Ruta 4. Crestejant per damunt dels volcans des de “Refugio del Pilar”. Les primers dues hores són de pujada per guanyar un desnivell de 500 metres fins a “La Deseada” 1932 m. i la resta és tot baixada fins a “Los Canarios” 6 hores i ampliada fins al Faro passant pel damunt del “volcan del Teneguia” 2 hores més. 24 Km. - 28 Km. Desnivell 1.400 m.

Ruta 5. De Las Lomadas a Los Tilos. Pujant en 4x4 fins a “Casa del Monte” passant per “Los Nacientes de Marcos y Corderos”. Passarem per entremig de salts d'aigua i llargs túnels rodejats de boscos de laurisilva, per baixar per un llarg riu sec fins a Los Tilos. 14 Km. Desnivell 1.100 m.

Preu per un grup de màxim 25 persones : Socis 850 €. No socis 935€. Socis on-line 925€

Aquest preu inclou Hotel de 3 estrelles en règim de mitja pensió, tots els desplaçaments i guia. No inclou el picnic dels migdies.

Qui faci la reserva amb el pagament de 100€ abans del 14 de maig podrà gaudir d'un descompte del 5%. A partir d'aquesta data els preus s'incrementen un 3% www.lapalmaturismo.com

Informació a Secretaria T. 93 302 45 29 aec@aec.cat www.aec.cat

La Manchuela (Diari breu)

Tot comença a les 8 del matí del dissabte dia 31, a la plaça Catalunya, ens ajuntem 16 caminadors, un xofer i un autocar i ens posem en marxa cap a La Manchuela

Després d'hores de viatge pel País Valencià i travessar milers d'hectàrees de vinya i blat en enfilar-nos a La Manxa, entrem, a punta de sabata, a la "Reserva natural de las Hoces de Cabriel". Seguim el riu Cabriel un bon tros, fins arribar a los "Cuchillos". El riu d'aigües hialines, la vegetació variada i ufanosa, i la geologia airosa d'aquest indret, contrasten agradósament amb la monòtona planura de l'altiplà. Seguim camí fins a Casas Ibáñez, on ens instal·lem a l'hotel Aro's, còmode i acollidor.

1.abril.07

Després d'esmorzar, l'autocar ens duu per Venta del Moro fins a Fuente la Oliva, on seguint un sender, els caminadors visiten les Hoces del Rabo de la Sartén i de Vicente. El temps, amb sol i núvols, s'aguanta just fins que el darrer dels caminadors s'aixopluga a l'autocar. A Venta del Moro, unes patates amb ous i uns plats de senglar retornen les forces perdudes. La visita a Casas del Río, a la riba del Cabriol, ens permet contemplar una enorme sínia de fusta que fa pujar l'aigua a una canaleta, avui inútil. Després el retorn sota la pluja fins a l'hotel, on les dutxes i el sopar acaben de retornar el bon estat a tota la colla.

2.abril.07

Avui sortim a la carretera i ens rep una boira esfilagarsada, la temperatura és baixa. Des de Las Eras ens sorprenem de la forma i enclavament del poble d'Alcalá de Júcar. L'autocar ens baixa al fons de la vall del Júcar i ens enfila pel vessant de la dreta fins un camí que en ràpida pujada ens passeja per l'altiplà. El sol ha enretirat del tot les boires. Ens aturem un moment a fer la xerradeta amb alguns habitants de La Gila i seguim camí vorejats de romaní florit que ens aroma la marxa. A banda i banda la vinya domina el paisatge fins allà on arriba la vista. Després d'una breu parada, descendim per un grau que tot fent ziga zagues ens baixa fins a la riba del riu Júcar. El seguim cap amunt i entrem a Alcalá de Júcar, ens adonem de les peculiaritats dels seus habitatges, quasi tots, en part troglodites. Pugem a dinar a Las Eras. Després ens prenem els

cafès a la terrassa del mateix restaurant, on gaudim del bon temps i la visió sempre sorprenent d'Alcalà que resta allà sota, molt avall. S'imposa una visita al castell i després a la Cueva del Diablo. On comprovem personalment les possibilitats que han ofert aquestes "cuevas" als habitants d'aquest lloc, des dels temps de la dominació àrab fins avui mateix. En sortir plou i fa vent, com que ve de baixada, a bon pas ens situem al costat de l'autocar, que de nou ens dona aixopluc. Un cop ja dalt de l'altiplà en aquestes llargues rectes que són les seves carreteres, la pluja i el sol combinats, ens obsequien amb un preciós arc de Sant Martí; aprofitem l'arc per fer-nos una foto de tota la colla.

3.abril.07

L'autocar ens porta fins a Enguïdanos, per una rara combinació de factors favorables i perícia del xofer en Francesc, aconseguim arribar a la plaça del poble sense haver encastat l'autocar entre les parets i els balcons dels seus carrers. Pel que ens adonem constituïm la notícia del dia, uns quants habitants s'acosten a preguntar-nos i oferir-nos informació sobre el seu poble i voltants. Fins i tot l'alcalde ens ve a saludar i ens dona informació de què s'hi pot fer per aquells encontorns. Agafem camí cap a Las Chorreras, un gos que al poble anomenen Manolo ens acompanya, després d'un bon tros de carretera hi arribem, però no pas per on volíem passar. La gent del poble, de bona fe, ens ha indicat el camí que ells prenen per anar-hi. Què hi farem... El lloc sorprèn, es tracta d'una colla de salts d'aigua i gorgs formats pel riu Cabriel, les aigües són clares i segons alguns i algunes agosarades, fredes. Retornem al poble i ens encaminem al Mirador de la Virgen de Tejera, on fem un petit tiberi amb productes del país, que hem comprat a la botiga de la plaça. Fa vent i es fresc, menjant i contemplant la vall del Cabriel passa el temps i la majoria no han acabat les ganes de caminar i intenten uns recorreguts "urbans" al voltant del poble. De retorn a l'hotel i en passar per Campillo de Altobuey, ens acostem a un edifici d'estil barroc. Es tracta del convent – santuari de la Virgen de la Loma, datat el 1707, declarat de Interés turístico cultural, o sigui que no és poca cosa, però la sorpresa ve quan ens adonem que el què fou el claustre o pati d'aquell convent ha estat transformat en plaça de toros, amb les seves taquilles "sol y sombra". De nou la pluja i el sol ens regalen un arc iris, quan fem camí cap l'hotel. El sopar, com cada dia, abundant i saborós, avui ens reserva la sorpresa d'un cava valencià.

4.abril.07

Ens acomiadem de Casas Ibáñez i cap a Requena on ens esperen per ensenyar-nos les coves que en temps de moros i guerres carlines van excavar en el sòl de calcita i que van emprar per a diferents usos. Després fem una visita, guiada per na Lis, al barri antic que mereixeria més atenció per part d'alguna administració, car és preciós i està en procés d'enrunar-se en alguns llocs. El dinar ens espera a Xilxes. Hi dinem i cap a casa! La pluja ens acompanya, a estones en forma de xàfec. Entrem a Barcelona i tot és sec. El viatge acaba allà on va començar, a plaça Catalunya ens acomiadem. Bons paisatges, bon menjar i excel·lent companyia, què més es podia demanar. Fins aviat!!

Notícia: Hoz, angostura del llatí, faux, faucem

Jordi

Dents du Midi – Haute Cime (3.257 m)

(continuació)

El vent és espantós i aixeca petits tornados de neu. Progressem sobre neu molt dura fins arribar al coll dels mandrosos (Col des Pares-seaux), que porta molt bé el seu nom. Des d'aquí encara queden 200 metres d'una aresta ben pendent fins al cim, i molta gent fa mitja volta en aquest punt. És com si la muntanya et posés a prova per testar la teva voluntat de pujar. El vent... aquest avant-cim tan propici a la parada i mitja volta... La Laure fa pinta de no suportar més el vent. Penso en el Pep i la Mònica, que es van separar per sempre en aquell dia fatídic al Balandrau. Ell, l'únic supervivent del grup d'onze, m'explicaria després que el vent els va fer tornar bojós a tots. Els va llevar la voluntat, el sentit de l'orientació, el sentit comú... i al final l'ànima.

La Laure Gurcel arriba al cim, tant aeri que a l'esquerra de les lloses ja s'aprecia el forat de la cara nord

Analitzo la situació. Anem molt ben equipats.

I no fa fred. Només molt vent. Un vent violent que et projecta la neu pols a la cara amb la mala llet d'un fuet. I encara que estem mitjanament arrecerats a la cara sud-oest de l'aresta. De la cara sud-est s'aixequen plaques de neu que volen sobre nostre. La previsió meteorològica és d'anticicló, no només per avui sinó per tota la setmana, de fet avui és el primer dia i aquest és el vent que s'endú el mal temps enllà. Continuem doncs.

Però la neu ventada de l'est s'acumula en alguns indrets d'aquesta cara, i mentre que de vegades caminem gairebé a sec sobre el camí d'estiu, de vegades haig d'obrir traça a 40° dins d'acumulacions de neu pols que m'arriben a la cintura. És dur, però penso en el nostre projecte del Broad Peak l'any vinent, un 8000 al 2008, i allà serà encara pitjor, així que més val que m'entreni... Progresso doncs. I a més el cim està tan a prop! A tocar de mà! Entre petits "tornados" de neu que s'aixequen de vegades arribo als darrers metres d'ascensió. Em tombo. La Laure està bastant enrere, ajudada i abraçada a una roca, intentant resistir el vent. En una pausa s'aixeca, em mira i em fa gest de continuar. Ho faig. Sé

que ella no parará de caminar fins arribar al cim.

El cim és increïblement aeri. Abraçat a la creu de ferro per evitar que el vent em faci caure, contemplo la cara nord que vam intentar escalar l'any passat i em demano com és possible que estiguéssim nosaltres allà dintre, en aquell terreny mixt horrible. Però em dic que tot es veu més difícil des de dalt que quan estàs a dins. La Laure no triga en arribar. Amb un somriure que il·lumina el cim i que expressa tota la seva felicitat d'estar allà dalt, al sostre del món, del nostre petit món... fet de moments compartits com aquest, especialment satisfets per les ganes i l'esforç que hi hem posat.

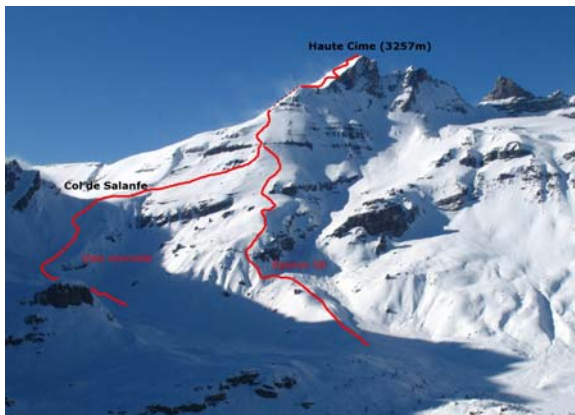
A la baixada creuarem els 4 esquiadors que veiem progressar per la via normal, i 3 més que faran mitja volta a causa del vent. I un altre que va sol a qui presto (regalo?) dues manyoples de llana comprades al Decathlon per 4 xavos i que abriguen molt més que els seus guants mullats de 100 euros que l'estrenyen massa. Hi ha tanta neu pols acumulada que de vegades costa fins i tot lliscar amb els esquís. Però quin plaer tan gran!!! Arribem a la tenda en un tres i no res, pleguem i tirem avall cap a la Vall d'en Van per un terreny que no coneixem. És aquí on em trobaré cara a cara amb la mort.

La via pren un camí que serpenteja per un bosc magnífic. Arribat un moment la vall esdevé molt dreta, i el camí està tallat múltiples vegades per antics allaus de neu humida. La traça feta pels nombrosos passatgers passa entre els blocs de glaç de neu molt dura. A la meua dreta el buit. La Laure, molt millor esquiadora que jo, ja està bastant avançada, gairebé de l'altre banda de l'allau. La crido i li pregunto si el camí és ben bé per allà, ja que no estic gens convençut de seguir aquests dos rails rectilinis on no tindrè cap marge de maniobra. Em diu que sí. M'hi llenço. Prenc velocitat. Penso que no puc cometre cap error, que tinc un penya-segat a la dreta del que no veig el final i que una caiguda aquí seria mortal. Agafo velocitat, els esquís vibren quan passen sobre un bloc de glaç... vaig massa ràpid.. arribo a un lloc on la traça és una mica més ample i intento frenar... i aleshores no sé que passa, només sé que caic, perdo l'equilibri i caic... cap al buit...

Em retrobo suspès sobre el buit. Arrapat amb les dues mans a la neu i els peus fixats als esquís que pengen en el no-res. Inútils.

Molt ràpid en un acte reflex planto un bastó, que entra a la neu dura. El tinc per la part de baix, just per sobre de la corona. És l'únic que m'evita lliscar cap a una mort segura. Pànic.

Amb els peus no sé què fer... els esquís m'impedeixen tot moviment útil. Impossible remuntar amb la força dels meus braços i confiant només en la petita punta dels bastons. La motxilla pesa molt (porta la tenda, entre d'altres). Crido a l'auxili, però la Laure ja està ben lluny.

Esquema de les dues vies d'accés a la Haute Cime, per la seva cara S. La via normal, i l'esperó SE

Em trec la motxilla, però sostenir-la em costa un gran esforç. Estic temptat de deixar-la caure però hi porta lligada l'única cosa que em pot treure d'aquest "marrón": el meu piolet. Evitar que la motxilla se'n vagi avall amb les meves esperances i remuntar-la fins un indret segur és tota una història. Ho faig amb una sola mà mentre amb l'altre m'aferro

al bastó plantat a la neu dura. Pateixo. Si la neu cedeix i la punta del bastó llisca serà la fi. Remuntar la motxilla em fa augmentar la pressió sobre el bastó. Al final puc treure el piolet i d'un cop el planto fins la creu. Déu n'hi do la força que dona la por. Ara ja sé que mentre m'agafi fort al piolet no cauré. El grau de confiança que em calia per jugar al contorsionista i treure'm la fixació dels esquís. Tant m'hagués fet si els esquís cauen i ja no els veig mai més, però no és el cas, i pengen de la dragonera a les meves cames. Però al menys ara tinc els peus alliberats i puc escalar per la roca, i ajudant-me del meu piolet remuntar fins un lloc segur.

En aquell moment arriba la Laure. "què passa? per què crides?"

Una estona amb grampons com a repòs psicològic i després esquí de nou per una zona menys exposada, arribem a Van d'en Bas, on s'acaba la neu i comença l'asfalt. D'aquí hi ha una hora caminant per la carretera fins Les Marecottes, on tenim el cotxe, i essent l'hora que és no tinc cap esperança de que algú m'agafi en auto-stop, així que no m'ho penso dues vegades, deixo les motxilles i els esquís amb la Laure, i me'n vaig a buscar el cotxe.

Mentre que m'espera asseguda a l'exterior, la Laure té fred i demana al propietari de l'Alberg de Vall de Van, l'única casa habitada del poble, de poder esperar-se a l'interior. El propietari és a la casa però l'alberg està tancat per vacances. La resposta: "no". Simplement.

És curiós com persones diferents reaccionen de manera diferent a les mateixes situacions. A mi una tia que està com un déu ve demanant-me una mica d'escalfor, i no m'ho penso dues vegades !

Daniel Bach

Agulles d'Amitges: les vies clàssiques

13 i 14 d'octubre de 2006

En vista de la bona previsió de temps per divendres i dissabte, vam decidir atacar les Agulles, per treure'ns l'espina clavada de dos caps de setmana consecutius de mal temps inesperat... les boires que no ens van ni tan sols deixar veure la cresta de Besiberri... la roina que va mullar les roques de Montserrat.

I com diu la dita, a la tercera va la vençuda. La pluja de dijous no ens va permetre anar a Vilanova de Meià, a escalfar motors, de manera que vam anar a dormir a Arrós aquella nit, amb la intenció de sortir l'endemà cap a Amitges.

Agulla Gran d'Amitges:

En arribar al refugi, deixem els embalsams innecessaris, mirem ressenyes i ens reafirmem en la nostra intenció de fer la via del Díedre de l'Agulla Gran d'Amitges. Els guardes ens comenten que no hi ha ningú escalant. Tot per nosaltres.

Ens plantem a la primera reunió grimpant per la canal que separa les dues agulles fins a una feixa. Una primera xapa marca l'inici de la via i permet muntar la primera reunió amb comoditat.

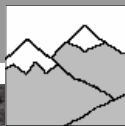
El primer llarg té un pas una mica fi que algunes ressenyes donen com a IV+ i d'altres com a V. Sigui com sigui, té l'inconvenient afegit que hi regalaigua. S'està fonent la neu que encara hi ha a alguns relleixos des de la nevada de mitjans de setmana.

La segona reunió es fa en un replà còmode al peu del díedre que dona nom a la via. És molt estètic i la dificultat és força sostinguda fins a la meitat (IV+), on es gessa una mica, després d'un petit bloc encastat que permet fer un reconfortant pont de roca.

Uns metres abans d'acabar el díedre hi ha una reunió a mà dreta que és força incòmoda perquè està molt penjada. A la ressenya del refugi hi vam llegir que amb cordes de 60 m es pot arribar fins a la següent, a la

Agulla Superior d'Amitges. Dels dos díedres marcats per l'ombra, la via recorre el de la dreta.

sortida del díedre, on hi ha un bon replà. La llàstima és que ho vam llegir a la tornada... santes presses.

Al llarg del díedre hi ha tres friends fossilitzats, impossibles de treure. El darrer d'ells es passa un parell de metres a l'esquerra, per evitar dificultat.

Després de la reunió de la sortida del díedre queda un últim llarg fàcil amb cada cop més replans, que acaba al cim mateix de l'agulla.

La baixada la vam fer obrint traça a la neu, que a la cara NW hi era més present, afortunadament, que per on havíem pujat.

Material necessari: bagues, tascons i friends (no imprescindibles).

Equipament: Les reunions estan equipades per a rapelar. Hi ha pitons als passos clau i tres friends soldats a les fissures del díedre del segon llarg.

Agulla Petita d'Amitges:

No saciats amb la via del dia anterior, i esperonats pel dia radiant que fa a fora, ens acabem l'esmorzar i sortim en direcció a la cara sud de l'Agulla Petita d'Amitges, on, després d'haver consultat les ressenyes del refugi aclàrim l'equívoc. La via Giraud no és 6b com diu la guia que duem, sinó que és V i ens hi atrevim.

De fet, la via Giraud, o Giraud – Arlaud, tal com la van obrir aquests dos pioners, va buscant sempre la mínima dificultat de la paret, i acaba fent un traçat molt sinuós. Tal com estan muntades les reunions, la via ha estat "corregida" i n'ha augmentat la dificultat, si bé va a buscar unes fissures molt elegants i en roca excel·lent.

El primer llarg coincideix plenament amb la via original. Neix del costat d'una llastra desenganxada i hi ha una xapa accessible a peu pla que indica l'inici. La dificultat d'aquest primer llarg és a baix, per superar la zona de la llastra, a banda d'un segon ressalt més curt. Un cop passat aquest segon ressalt ens trobem de morros una reunió, que vam deduir que correspon a la via Cannabis Speed, una mica més difícil (V+). La nostra se'n

Segon llarg de la via i darrer del díedre

Al cim de l'Agulla Superior

va cap a la dreta, fins a uns blocs caiguts molt evidents, per una vira herbosa que puja suaument.

El segon llarg comença seguint una canaleta generada per un monòlit separat de l'agulla. A l'altre costat del monòlit estem a l'alçada d'uns pins menuts molt característics i visibles des de baix. No hi hem d'arribar, sinó que hem de tornar a la dreta seguint una fissura vertical molt evident, que cal atacar en bavaresa. Al capdamunt d'aquesta fissura arribem a un replà que ens deixarà agafar aire abans de la següent comesa, i definitiva.

Es tracta d'una nova fissura, més alta i més difícil (V). Un bloc encastrat a uns 2 m de terra permet col·locar la primera assegurança passant-hi una baga al voltant. Més amunt hi ha dos pitons que faran segur l'ascens, però no menys contundent, fins a la següent reunió. *(continuarà)*

L'Oriol Grau a un dels passos clau, a les fissures del segon llarg

Ori Grau, Núria Monmany i Cesc Grau

NOVA ACTIVITAT

Les marxes a cavall

Ja tenim preparada la primera sortida a 4 potes:

Serà el 19 i 20 de maig i farem una iniciació pels camins dels Bons Homes a la Cerdanya.

Dissabte

A les 11,30 del matí de dissabte ens donaran uns conceptes bàsics d'equitació. Per la tarda travessa pels voltants del riu Segre i recorrent part del traçat de la gran travessa del **“Camí dels Bons Homes”**.

Diumenge A partir de les 10 del matí un altre classe d'equitació i una llarga passejada fins a les 2 del migdia.

Comença a reservar les dates. Tota l'activitat amb pensió completa preus soci: 147€

Soci on-line: 157. No soci: 167€

aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com
hem trencat esquemes

Tot el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, centenars de fotografies, rutes, revista... Cerca als teus companys de viatge per a escalari, fer espeleologia, sortir el cap de setmana... a www.balmat.com

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmat@balmat.com

**1 MODA ROBA
TÈCNICA**
Gran Via C.C., 531
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**2 ESQUÍ
I TEMPS LLIURE**
Gran Via C.C., 527
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

3 ACAMPADA
Comte d'Urgell, 72
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**4 MUNTANYA
TÈCNICA**
Comte d'Urgell, 76
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

MERCAT D'OCASIÓ

(Espai reservat per anuncis de compra-venda dels socis)

Maqueta de tren per vendre de 2,30 m. per 1,45 metres, pot funcionar amb 5 trens alhora. Preu a negociar 800€ (màquines de tren i vagons a part).

Preguntar per Joan Dilla 93 203 25 31

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Pl. del Pi, 5

08002 Barcelona

E-mail: aec@aec.cat

Accés: Pl. St. Josep Oriol, 2 principal

Tel. 93 302 45 29

web: www.aec.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
**Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques**